

כג וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הֲגַד יְהוָה  
תִּקְצֹר עֲתָה תִּרְאֶה הַיְקָרָה דְּבָרִי  
אִם־לֹא: כֹּד וַיֵּצֵא מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר  
אֶל־הָעָם אֵת דְּבָרֵי יְהוָה וַיֵּאֲסֹף  
שִׁבְעִים אִישׁ מִזִּקְנֵי הָעָם וַיַּעֲמֵד  
אֹתָם סְבִיבֹת הָאֹהֶל: כה וַיֵּרֶד יְהוָה |  
בְּעָנָן וַיְדַבֵּר אֵלָיו וַיֹּאצֵּל מִן־הָרוּחַ  
אֲשֶׁר עָלָיו וַיִּתֵּן עַל־שִׁבְעִים אִישׁ  
הַזִּקְנִים וַיְהִי כְּנוֹחַ עֲלֵיהֶם הָרוּחַ  
וַיִּתְנַבְּאוּ וְלֹא יָסִיפוּ: כו וַיִּשְׁאַרוּ  
שְׁנֵי־אֲנָשִׁים | בְּמַחֲנֶה שֵׁם הָאֶחָד |  
אֶלְדָּד וְשֵׁם הַשֵּׁנִי מִיָּדָד וַתִּנַּח עֲלֵיהֶם  
הָרוּחַ וְהִמָּה בְּפִתְגָּם וְלֹא יָצְאוּ  
הָאֹהֶלָה וַיִּתְנַבְּאוּ בְּמַחֲנֶה: כז וַיִּכְרַץ  
הַנָּעַר וַיִּגַּד לְמֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֶלְדָּד  
וּמִיָּדָד מִתְנַבְּאִים בְּמַחֲנֶה: כח וַיַּעַן  
יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נוּן מִשְׁרַת מֹשֶׁה מִבְּחָרָיו  
וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי מֹשֶׁה כָּלָם: כט וַיֹּאמֶר  
לוֹ מֹשֶׁה הַמְקַנָּא אֶתְּהָ לִּי וּמִי יִתֵּן  
כָּל־עַם יְהוָה נְבִיאִים כִּי־יִתֵּן יְהוָה  
אֶת־רוּחוֹ עֲלֵיהֶם:

ויאמר יהוה אל משה היד יהוה  
תקצר עתה תראה היקרך דברי  
אם לא ויצא משה וידבר אל  
העם את דברי יהוה ויאסף  
שבעים איש מזקני העם ויעמד  
אתם סביבת האהל וירד יהוה  
בענן וידבר אליו ויאצל מן הרוח  
אשר עליו ויתן על שבעים איש  
הזקנים ויהי כנוח עליהם הרוח  
ויתנבאו ולא יספו וישארו שני  
אנשים במחנה שם האחד אלדד  
ושם השני מידד ותנח עליהם  
הרוח והמה בכתבים ולא יצאו  
האהלה ויתנבאו במחנה וירץ  
הנער ויגד למשה ויאמר אלדד  
ומידד מתנבאים במחנה ויען  
יהושע בן־נון משרת משה  
מבחריו ויאמר אדני משה כלאם  
ויאמר לו משה המקנא אתה לי  
ומי יתן כל עם יהוה נביאים כי  
יתן יהוה את רוחו עליהם

